

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ — ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ. Ένταῦθα ἔτησίαι Δρ. 10. — Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι Δρ. 11. — Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημοτικὰ γραφεῖα Δρ. 20. Ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ ἔν γενεῇ χρυσᾷ Φρ. 14. ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ. Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἔν γενεῇ ὁ στίχος λεπ. 40. — Διὰ τὰς διατριβάς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπὴν. — Τὰ δικαστικὰ προπληρόνται. — Οἱ καθυστεροῦντες ἐνδύνονται ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα δικαστηρίων.

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Ἄνατυποῦμεν ἐκ παλαιοῦ τόμου τοῦ ἀξιολογωτάτου τῶν Ἑλλήν. περιοδικῶν, τῆς «Ἐστίας», τὰ κάτωθεν λίαν πρόσφορα διὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν τοῦ χρόνου, ὅτε καθ' ἑκάστην πληροῦνται αἱ στήλαι ἐφημερίδων τῆς τε πρωτευούσης καὶ ἀλλαχοῦ, ἐπαίνων καὶ ἐγκωμίων παιδαρίων ἄτινα κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἀπήντησαν καλῶς εἰς τὰ μαθήματα τῶν καὶ ὅτε καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ καθ' ἡμέραν ἐνοχλούμεθα ὕπως δημοσιεύσωμεν ἐγκώμια ἐπιτυχόντων μαθητῶν. Ἐπικαλούμεθα τὴν φρόνησιν τῶν γονέων, τὴν ἀληθῆ φιλοστοργίαν αὐτῶν, καὶ συνιστῶμεν αὐτοῖς ὅπως παύσῃ ἡ ὄσον ἀρεπῆς, ἄλλο τόσον καὶ ἐπιβλαβῆς αὕτη συνήθεια, ἢ ἐντελῶς ἄγνωστος ἀλλαχοῦ τοῦ κόσμου.

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Ἐστίας».

Ἐτελουμένων κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους ἐν ἅπασιν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις τῶν ἐτησίων ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν, ἐθεώρησα καλὸν νὰ ἐπιστήσω διὰ τῆς «Ἐστίας», τοῦ ἀξιολόγου τούτου περιοδικοῦ τῶν οἰκογενειῶν, τὴν προσοχὴν ἐν πρώτοις τῶν γονέων, εἶτα δὲ τῶν διδασκάλων καὶ διευθυντῶν τῶν ἐκπαιδευτηρίων, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἰδιωτικῶν καὶ τῶν δημοσιευγμάτων, ἐπὶ ἀτόπου καὶ ἀντιπαιδαγωγικῆς πράξεως, ἣτις ἀπὸ τινος εἰσῆχθη, ἢ ὀρθότερον εἰπεῖν, καθιερώθη παρ' ἡμῖν, διότι δὲν πιστεύω ἀλλαχοῦ νὰ ὑπάρχῃ, τοῦ νὰ δημοσιεύονται ἐν ἐφημερίσει μετ' ἐπαίνων καὶ ἐγκωμίων τὰ ὀνόματα τῶν παιδαρίων καὶ παιδισκορίων τῶν δημοτικῶν σχολείων, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἠρίστευσαν εἰς τὰς ἐξετάσεις, νὰ ἐκθειάζηται ἢ εὐφραίνεσθαι αὐτῶν, ἢ θεματογραφία, αἱ ἀπαντήσεις εἰς τὰ μαθήματα, αἱ ἐκθέσεις τῶν ἰδεῶν καὶ τὰ παρόμοια γυμνάσματα! Οἱ πρεσβεύοντες ὅτι ταῦτα διεγείρουσι τὴν ἀμίλλαν καὶ τὸν ζῆλον τῶν παιδῶν, πλανῶνται μεγάλως· τούναντίον γινώσκωμεν ἐκ πείρας ὅτι ἡ ἐπίδοσις, ἣν ἀσκοῦσιν αὐταὶ αἱ ἐπαινετικαὶ δημοσιεύσεις ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ τῶν αἰσθημάτων τῶν μὴ πω ἀναπτυχθέντων παιδῶν εἶνε ὀλεθριωτάτη. Παιδαγωγικὴ ἀρχὴ εἶνε ὅτι οἱ παῖδες πρέπει νὰ διδάχθωσι νὰ θεωρῶσιν ὅτι ἡ παιδεία εἶνε ἡ ἐπιδοσις τοῦ πνεύματος καὶ τῶν αἰσθημάτων, αὐτῶν ἐν τοῖς σχολείοις εἶνε καθήκον ἐπιβαλλόμενον, αὐτῶν ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις καὶ θυμιάματα, καὶ ὅτι οἱ παῖδες οὐδὲν νὰ ἐπιδοσῶσι τοῦτο ὡς ὑποχρέωσιν τῆς ἡλικίας τῶν. Οἱ ἐπαινοὶ, τὰ παράκαιρα ἐγκώμια διδασκάλων καὶ γονέων καθιστῶσι τοὺς παῖδας κούφους, ἀλαζόνας καὶ ὑπερήφανους, ὑποθάλλουσι τὸ παρ' ἡμῖν δυστυχῶς καὶ ὑπερήφανους, ὅπως ἀπὸ τῆς ἀλλοτρίου ἐπιδοσῶσιν ἐν ἑαυτοῖς ἄνευ αἰσθημάτων τῆς κενῆς ἐπιδοσῶσιν, καὶ φθείρουσι τὰς ἀγαθὰς τῶν παιδῶν κλίσεις· πολὺ δὲ μᾶλλον εἰς τοῦτο συντελεῖ ἡ δημοσιὰ μετ' ἐπαίνων ἀναγραφὴ καὶ αὕτη πολλάκις μὴ ἀληθῆς — τοῦ ὀνόματος τῶν ἐν ἐφημερίσει.

Ἄλλὰ πλὴν τούτων τῶν κακῶν, οἱ τοιοῦτοι ἐπαινοὶ διεγείρουσι μετὰ τῶν ὀμηλικῶν συμμαθητῶν τὴν ζήλοτυπιαν καὶ τὸν φθόνον, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ μῖσος μετὰ τῶν πτωχῶν καὶ πλουσιῶν μαθητῶν· διότι οἱ πτωχοὶ δὲν ἔχουσι τὴν τύχην νὰ ἴδωσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν δημοσιεύματα. Τὸ τοιοῦτο καὶ ὁ Πλούταρχος ὀρθῶς παρετήρησεν ἐν τῷ περὶ παιδῶν ἀγωγῆς γράφει· «Δεῖ δὲ αὐτοὺς (τοὺς παῖδας) μὴδὲ τοῖς ἐγκωμίοις ἐπαίρειν καὶ φουστῶν· χαυνοῦνται γὰρ ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν ἐπαίνων καὶ θρύπτονται.»

Ταῦτα γράφων δὲν ἀποκρούω τὸν ἐν μέτρῳ ἐπαινον, τὸν περιοριζόμενον ἐν τῷ στενῷ κύκλῳ τοῦ οἴκου, θεωρῶν τοῦτον μάλιστα καὶ λυσitelῆ πως εἰς πρόσδοτον, ἀλλὰ τὰ ἐν ταῖς ἐφημερίσει παράκαιρα ἐγκώμια ὑπὲρ παιδῶν, οἵτινες ἀπλῶς μόνον ἐμαθὼν τὸ μάθημα τῶν, θεωρῶ ἀνάξιον ἐλευθέρων πολιτῶν. Οἱ διδάσκαλοι ἢ οἱ γονεῖς αἱ δι' οἰουδήποτε τρόπου ἐμπέοντες τὴν ἰδέαν εἰς τοὺς παῖδας ὅτι ἡ προσωπικότης τῶν εἶνε κατὰ τι, διαφθείρουσι πρόρριζα τὸν ἠθικόν αὐτῶν χαρακτήρα, πληροῦσιν αὐτὰ τύπου γελοίου καὶ ματαιότητος, διακόπτουσι τῶν παιδικῶν αἰσθημάτων τὴν βαθμιαίαν σὺν τῷ χρόνῳ καὶ τῇ ἐκπαιδεύσει ἐπ' ἀγαθῶ ἀναπτύξιν, δηλητηριάζουσι τὰ ἀφελῆ παιδικὰ αὐτῶν φρονήματα καὶ τὰς καθ' ἡλικίαν βίβας.

Ἐὰν ὑπῆρχεν ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀρχὴ τις παιδονόμων, βεβαίως ἤθελε πέμψει παράκλησιν εἰς πάντας τοὺς παρ' ἡμῖν δημοσιευγμάτων νὰ μὴ δημοσιεύωσι κατ' ἀρχὴν τοιαῦτα ἐγκώμια τῶν παιδικῶν ἐξετάσεων, ἄτινα, ὡς προσθέσω καὶ τοῦτο, διεγείρουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ τῶν ἀναγνωστῶν τὴν ἀηδίαν. Ἴσως ἢ ἐπιστολῆ μου αὕτη δίδουσα ἀφρομῆν, δημοσιευομένη, εἰς τὸ παιδαγωγικόν τοῦτο ἀντικείμενον, συντελέσῃ ἐν μέρει εἰς κατάπαυσιν τοῦ ἀτόπου.»

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ κούσων ἐξαικλουθεὶ αὐξάνων πρὸς μεγάλην στενοχωρίαν πάντων ἐπιζητούντων ἀνακούρῃσιν τὸ ἑσπέρας ἰδίως, εἰς τὸ ὑπαιθρον. Διὰ τοῦτο δὲ τὸ βράδυ ὁ κόσμος σπεύδει εἰς τὸ θεατρὸν Νησακίου τοῦ κ. Λάμπρου Κωστάλα, ὅστις μὴ φειδόμενος δαπανῶν ἐξαικλουθεὶ τὰς παραστάσεις διὰ τοῦ θιασοῦ του.

— Απολυθέντος των καθηκόντων του Ιατροῦ τῆς φρουρᾶς τοῦ κ. Θ. Μάρκαρη, διορίσθη ὁ ἰατρός κ. Κ. Θ. Φρυδάς, ἀπὸ τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἀναλαβὼν τὰ καθήκοντά του.

— Μετατεθέντος ἐντεῦθεν τοῦ ὑπὸ τὸν λοχαγὸν κ. Φοντάναν διοικουμένου λόχου τοῦ πεζικοῦ ἀρίχθη ἕτερος τοῦ αὐτοῦ τάγματος διοικούμενος ὑπὸ τοῦ λοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ κ. Γέροντα.

— Ἐπὶ τῇ ἐορτῇ των Δύο Ἀποστόλων ἐτέλεσεν ἐν τῷ ναῷ τῆς Κοιμήσεως τὴν ἐπέτειον αὐτῆς πανηγυριν ἢ ἐνταῦθα ἀδελφότης των ἰχθυοπωλῶν, προσελθόντος εἰς τὸν ναὸν πολλοῦ πλήθους καὶ εὐχηθέντος τὰ βέλτιστα εἰς ἀδελφότητα ἀρχαιοτάτην ἥτις ἐξ ὁμοειδῶν στοιχείων ἀποτελουμένη, ὑφίσταται καὶ ὑπάρχει ἀπὸ πεντηκονταετίας, χωρὶς τὰ εἰς τὸ ταμεῖον αὐτῆς εἰσερχόμενα νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς χορηγίαν τῆς ἀρχῆς καὶ φυγοπονίας ἀνθρώπων, οἵτινες ἐν τοιαύταις λαϊκαῖς ὁμηγύρῃσι εἰσερχόμενοι διὰ ποικίλων μέσων καὶ ἀγυρτίας, ἀναμιμνήσκουσι τοὺς γνωστούς των κυψελῶν κηφήνας, οἵτινες εἰσδύουσι μεταξὺ των μελισσῶν ὅπως μόνον χορτάσωσι τὴν ἑαυτῶν πείναν μὴ ἐργαζόμενοι καὶ ἐκ των κόπων των ἄλλων.

— Ἐπίσης εἰς διαφόρους ναοὺς τῆς τε Ἐρμοῦ πόλεως καὶ των ἐξουχῶν, ἐπανηγύρισαν ἐπὶ τῇ ἐορτῇ των Ἁγίων Ἀναργύρων τὰ διάφορα Βυρσοδεικτικὰ ἐργοστάσια τῆς ἡμετέρας πόλεως, ἀτυχῶς μὴ τελούντα πάντα ὁμοῦ τὴν ἑαυτῶν πανηγυριν, ὡς ἄλλοτε ἐν τῷ ναῷ τῆς Κοιμήσεως, ὅπου εὐρίσκεται ἡ ἀπὸ τεσσαρακονταετίας πλουσιωτάτη ἐπάργυρος καὶ κατὰ χρυσὸς τοῦ Ἁγίου εἰκῶν.

— Ἐπικειμένης καὶ λίαν δικαίως, τῆς ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἀποπομπῆς των Τρικουπικῶν ὑπαλλήλων, οἱτοὶ εἰς πολλὰ καὶ ποικίλα καταφεύγουσι μέσα, ὧν τινὰ ἂν μὴ τι ἄλλο, καταδεικνύουσι τὴν ἑαυτῶν ἠθικὴν, ἀνάλογον καθ' ὅλα μὲ τὴν παντοτεινὴν αὐτῶν πρὸς τοὺς συμπολίτας των ἀχρεῖαν συμπεριφορὰν ἀφοῦ ἐρπουσιν ἐνώπιον καὶ αὐτῶν των νηπίων των νῦν ἰσχυρῶν, οὓς μέχρι χθὲς ὕβριζαν καὶ ὧν εἰσὶ ἐτοιμοὶ καὶ αὐτὰς τὰς ἀκαθαρσίας νὰ λειξῶσι διὰ τῆς ἐξυτῶν γλώσσης καὶ δὲν παραλείπουσι οὐδένα ἐξευτελισμὸν, συνάμα μετέρχονται καὶ τὰ ἄλλα εἰωθότα αὐτοῖς, ὧν πρώτην καὶ ἡδὴ κατέχουσι θέσιν τὰ ἀνυπόγραφα πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις ἰσχυροὺς γράμματα, δι' ὧν συκοφαντοῦνται ἐκεῖνοι οὓς φαντάζονται ὅτι δύνανται νὰ τοὺς ἀποπέμψωσι τῆς ὑπηρεσίας. Ἐχομεν ἐντολὴν παρὰ των λαμβανόντων τοιαῦτα γράμματα, νὰ γνωρίσωμεν πρὸς τοὺς πέμποντάς αὐτὰ, νὰ μὴ λαμβάνωσι τὸν κόπον τοῦτον, διότι οἱ ἐν Ἀθήναις ἄνδρες νοήμονες καὶ χρηστοί, ἔχουσιν ἐσχηματισμένην γνώμην περὶ ἐκάστου των συμπολιτῶν αὐτῶν, τοὺς ἐπιστέλλοντάς δὲ ἀνυπογράφως ἕκαστος ὀνομάζει δεόντως καὶ διὰ τοῦ ἀρμοζόντος ὀνόματος.

— Ὁ ὑπὸ τοῦ γυναικαδέλφου του Δημητρ. Ὁμήρου Στρογκύλη τραυματισθεὶς τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα πρὸ τοῦ καφερείου Χούμη διὰ μαχαίρας συμπληρώσας ἡμῶν Ἀντώνιος Νικήτα Βεκερῆς ἀπέθανε καὶ τὴν Παρασκευὴν ἐκηδεύθη. Ὁ τραυματίας δὲ συλληφθεὶς καὶ ἀφοπλισθεὶς τὴν ὥραν τῆς πράξεως, ὑπὸ τοῦ πρώτου πάντοτε εἰς γενναῖα ἔργα ὀδοντοίατροῦ κ. Δημητρίου Κρεῖ καὶ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν

ἀστυνομίαν παραδοθεὶς, εὐρίσκεται εἰς τὰς φυλακὰς προφυλακισθεὶς ἐπὶ ἀποπειρᾶ φόνου.

— Ὁ ἐνταῦθα ὄλονεν ἐν τῷ κύκλῳ αὐτοῦ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Ν. Παπαδάμ ἐργαζόμενος Ἐμπορικὸς Σύλλογος ὑπέβαλεν εἰς τὴν κυβερνήσιν ὑπόμνημα περὶ καπνοῦ ἀξιὸν ἀληθῶς μελέτης. Διότι μεθὰ διότι τὸ στενὸν τοῦ ἡμετέρου φύλλου παρακωλύει τὴν δημοσίευσιν τοῦ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ἀξίου λόγου εἰρημένου ἐγγράφου.

— Τὸ τμήμα των διακοπῶν τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς δικαστὰς κ. Ἰωάννην Καφόπουλον προεδρεύοντα, Ἰωάννην Βελιμέζην καὶ Γεώργιον Διοβουνιώτην ἀνακριτὴν.

— Ἐπερζιώθησαν καὶ αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐνταῦθα Ὀρφανοτροφείου των Ἀρρένων ὅπου διευθύνει ὁ κ. Ἀθανάσιος Μανίκας. 2/8/1895 528

— Ἀπαλλαγέντων των καθηκόντων των μελῶν τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς κκ. Ν. Ἀράγκη καὶ Παναγιώτου Βακοτοπούλου, διορίσθησαν οἱ κκ. Ρούσος Μουλαδάκης καὶ Δ. Μ. Γιαννουκάκης.

— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ἢ μετὰ τῆς Δελαγραττικῆς τηλεφωνικῆς γραμμῆς ἡν ἰδίᾳ δαπάνῃ συνέστησεν ὁ ἡμέτερος συμπολίτης κ. Ἰωάννης Ζ. Πετροκόκκινος.

— Ὁ κ. Πετροκόκκινος μάλιστα μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν εὐγενείας, ἐγνώρισεν εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας ὅτι θέτει τὴν τηλεφωνικὴν του γραμμὴν εἰς τὰς διαταγὰς του, ὅπως συνεννοεῖται ἐλευθέρως μετὰ τοῦ εἰς Ποσειδία Ἀστυνομικοῦ Σταθμοῦ.

— Μεταξὺ των ὑπὸ τῆς παρούσης κυβερνήσεως ὑποβληθησομένων νομοσχεδίων εἶναι καὶ ἡ κατάργησις τῆς μονιμότητος των Εἰσαγγελέων. Καὶ λυπηρὸν μὲν τοῦτο ἀφ' ἑνός, διότι ἴσως τὸ ρεῦμα τῆς πολιτικῆς παρασύρει καὶ ἄνδρας χρηστοὺς καὶ τῆς ὑπηρεσίας, εὐχάριστον ὅμως ἐξ ἄλλου, διότι ἡ δικαιοσύνη θ' ἀπαλλαγῇ τινῶν οἵτινες διὰ τοῦ Τρικουπῆ ἀνεληθόντες εἰς τὴν θέσιν, ἀδυνατοῦσι καὶ τούτου ἐκλιπόντος, νὰ λησμονήσωσι τὰ συνειθισμένα των . . . .

— Προκειμένου νὰ γίνῃ εἰς Πάτρας βουλευτικὴ ἐκλογή ἀντὶ τοῦ κ. Ι. Καρακάλου, οἵτινες ἡ ἐκλογή ἠκυρώθη προετάρθησαν ὡς ὑποψήφιοι ἄλλοι καὶ οὐχὶ ὡς ἐλέγετο, ὁ πάλαι ποτὲ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικoupῆς διαψευθεθέντων των Τρικουπικῶν φαντασθέντων ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ τεθῇ εἰς Πάτρας ὑποψηφιότης τοῦ κ. Τρικoupῆ, ἀπὸ πολλοῦ μὴ τολμήσαντος χάριν τῆς ἀσφαλείας του καὶ ἵνα μὴ λιθοβοληθῇ, νὰ μεταβῇ εἰς τὴν πρώτην πόλιν τῆς Πελοποννήσου.

— Τὸ ἀτμόπλοιον τῆς Νέας Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας «Πέλοψ» βλαβέν ἐν τῇ Κορινθιακῇ διώρυγῃ καὶ ἐπισκευασθὲν προσωρινῶς, ἐξηκολούθησε τὸν ἐξυτὸν πλοῦν. Ἀπορεῖ ὅμως ἕκαστος πῶς ὁ ἐν Ἀθήναις τύπος, ὁ διὰ φύλλου πῆδημα ἀναστατῶν τὸν κόσμον, παρέλειψε νὰ ποιήσῃται λόγον περὶ των συχνότατων κατὰ τὸν πλοῦν τῆς διώρυγος συμβαινόντων δυστυχημάτων. Διὰ τὴν αἰ συνάδελφοι τῆς πρωτεύουσος δὲν ἠρώτησαν ἢ διατί δὲν ἐφρόντισαν νὰ μάθωσι, πῶς εὐρίσκονται ἐν τῇ διώρυγῃ βράχοι ἐφ' ὧν συντριβονται τὰ πληρώνοντα διόδια ἀτμόπλοια; Ἐάν τις προφασισθῇ ὅτι ὁ βράχος ἐφ' οὗ συντριβεὶς ὁ «Πέλοψ» ἐκινδύνευσε, ἦτο γνωστὸς, τότε ἡ εἰθὺνη πίπτει εἰς τὸν πλοίαρχον, βεβαίως ὅμως δὲν συμβαίνει τοῦτοι

ἀλλ' ἢ Ἐτικρία τῆς διώρυγος δι' οἰκονομίαν, δὲν φροντίζει περὶ τοῦ ἐγκαίρου καθαρισμοῦ ἀδιαφοροῦσα τί δύναται νὰ συμβῆ. Ἐπαναλαμβάνομεν τὴν πρὸς τὰς ἐν Ἀθήναις συναδέλφους παράκλησιν ὅπως διαφωτίσωσι ἡμᾶς μικροὺς ὄντας καὶ μὴ ἔχοντας τὰ μέσα νὰ ἐρευνήσωμεν μόνοι, τὸ ἀληθὲς τὴν ναυτιλίαν καὶ τὴν κοινωνίαν ἐνδιαφέρον τοῦτο ζήτημα.

— Ἀντιπρόεδρος τοῦ ἐνταῦθα Συλλόγου τῶν ἐμποροῦπαλλήλων ἐξελέγη ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Γεώργιος Ἀριστ. Φραντζόζας.

— Ἄν καὶ ὁ ἀξιόλογος διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας κ. Μεταξᾶς ἐπίλαρχος, ἀπηγόρευσε τὸ μέχρι τῆς 20 Ἰουλίου κινήσιον, ἀτυχῶς εἰς πολλὰ τῆς νήσου μέρη ἢ ὠφελιμοτάτη αὕτη ἀστυνομικὴ διάταξις παραβαίνεται, διὰ τὸ ὅποιον συνιστῶμεν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν αὐτῆς.

— Μεταξὺ τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης κυβερνήσεως γενομένων διορισμῶν εἶναι ὁ τοῦ κ. Γεωργ. Κωνσταντινίδου Μακεδόνας, διορισθέντος Ἐφόρου τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης, ἀντὶ τοῦ τέως τοιοῦτου κ. Ἐμμανουὴλ Ροΐδου ἀπαλλαγέντος τῶν καθηκόντων τούτου. Ἀληθῶς διορισμὸς ὡς ὁ τοῦ κ. Κωνσταντινίδου ἀνδρὸς ἀρέκτου καὶ ἐπιστήμονος διακρινομένου, τιμᾶ τὸν ἐκτελέσαντα αὐτὸν ὑπουργὸν τὸν ὅποιον συγχαιρομεν ὅσον καὶ τὸν διορισθέντα, οὗτινος ὁ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν διορισμὸς τῷ 1890 ἀφῆκεν ἀναμνήσεις εἰς πάντας, τοὺς ὅπως δῆποτε μετὰ τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης ἐρχομένους εἰς συνάφειαν, διότι ὁ κ. Κωνσταντινίδης εἶναι ἀνὴρ ὄχι λόγων, ἀλλ' ἔργων, ὅποια ἀπαιτοῦσιν οἱ εἰς τοιαύτας θέσεις διορισμοί.

— Γονεῖς ὧν τὰ κοράσια ἐμαθήτευσαν εἰς τὸ κατὰ τὰ Λουτρά τῆς Τήνου Παρθεναγωγεῖον τῶν Οὐρσουλινῶν, μᾶς παρεκάλεσαν νὰ εὐχαριστήσωμεν τὰς διευθύνουσας αὐτὸ, ἐπὶ τῇ μερίμνῃ μεθ' ἧς φέρονται πρὸς τὰς ἐν αὐτῷ μαθητεούσας νεάνιδας, αἵτινες κατ' αὐτοὺς, μορφοῦνται εἰς τὸ εἰρημένον κατὰ τὴν ἔξοχον ὅπως εἰς ὀλίγιστα τῶν ἐν Ἑλλάδι, καὶ τὸ ὅποιον οἱ Τήνιοι θεωροῦσι κόσμημα ἀληθὲς τῆς νήσου τῶν. Ἀποδεχόμενοι τὴν παράκλησιν τῶν εἰρημένων συμπολιτῶν ἡμῶν γράφομεν τ' ἀνωτέρω.

— Ὁ ἐπιμελέστατος καὶ χρηστότατος συμπολίτης ἡμῶν κ. Χρῆστος Βιτάλης δεὺς ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις, ἔλαβε τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν ἐφ' ᾧ συγχαιρομεν αὐτῷ.

— Ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἀρίστου λοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ κ. Δημητρ. Μωραΐτου μετὰ τῆς δεσποινίδος Καλλιόπης θυγατρὸς τοῦ μακαρίτου Ἀνδρέου Ναύτου δικηγόρου, ἐκ τῶν πρώτων οἰκιστῶν τῆς Ἐρμουπόλεως. Τὸ μυστήριον τοῦ γάμου ἐτέλεσεν ὁ πανιερώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Μεθόδιος, παρανύμφου ὄντος τοῦ δικηγόρου καὶ δημοστ. συμβούλου κ. Μιχαὴλ Γ. Ναύτη. Τῷ καθ' ἑλὰ ἀρίστα προσηρμοσμένῳ ζεύγει εὐχόμεθα ἐκ μέσης καρδίας πᾶν ἀγαθόν.

— Ἐν Φαλήρῳ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς δεσποινίδος Μαρίας, θυγατρὸς τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν συμπολίτου κ. Ν. Δαμίγου, ἐπιχειρηματίου καὶ Ἐργοστασιάρχου, μετὰ τοῦ ἀρίστου νέου κ. Κωνσταντίνου Ν. Πλατῆ, τῆς γνωστῆς Θηραϊκῆς οἰκογενείας. Ὁ ἁγ. Πλάσιος εὐχεται τῷ νεογῷ ζεύγει πᾶν ἀγαθόν.

— Ὁ παρὰ τῇ ἐνταῦθα Ἐφορείᾳ ὑπάλληλος κ. Μικὲς Πουτοῦς ἐμνηστεύσατο τὴν δεσποινίδα Ἐλένην

θυγατέρα τοῦ μακαρίτου συμπολίτου Θεοδώρου Ἡλιάδου. Εἰς ζεύγος τοσοῦτον ἀρίστα προσηρμοσμένον δὲν δύναται τις ἢ νὰ εὐχηθῆ ταχεῖαν στέψιν πρὸς εὐτυχίαν αὐτοῦ καὶ τῶν συγγενῶν του. Δ.

— Ὁ κ. Κωνστ. Καρδαμίτσης ἐμνηστεύσατο ἐν Πανόρμῳ τῆς Τήνου τὴν διὰ πάντων τῶν προτερημάτων κεκοσμημένην δεσποινίδα Ἐλισάβετ Σκούταρη, τῆς ἐκεῖ γνωστῆς οἰκογενείας. Συγχαιρομεν αὐτοῖς. Χ.

— Ὁ προδευτικώτατος νέος κ. Ἀλέξανδρος Πολέμης ἐμνηστεύσατο τὴν δεσποινίδα Σοφίτσαν μοναγενῆ θυγατέρα τοῦ καλοῦ ἡμῶν συμπολίτου καὶ φίλου κ. Δημητρίου Κορωναίου, κόρην καλὴν ἀγαθὴν. Τοῖς ὡς ἀρίστα προσηρμοσμένοις μελλονύμφοις εὐχόμεθα ταχεῖαν στέψιν. Χ. Σ.

— Ὁ ἐνταῦθα καφεπώλης κ. Γεώργιος Κοντιζᾶς ἠρραβωνίσθη τὴν δεσποινίδα Σοφίαν Πετράντε, κόρην ἀρίστην καὶ διὰ πάντων τῶν προτερημάτων κεκοσμημένην. Εὐχόμεθα τοῖς μνηστευθεῖσι ταχεῖαν στέψιν. Π. Κ.

— Ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἀγαπητὸς τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ κ. Σταμάτιος Δ. Βαφιαδάκης.

— Ἐπίσης ἀφίχθη καὶ ἡ ἀξιότιμος δεσποινα κ. Ὀλγα Ἀθανασίου Λαδοπούλου μετὰ τῶν τέκνων τῆς.

— Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἀντώνιος Μζυρογορδάτος μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του.

— Ἐπίσης ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τῆς συζύγου του ὁ ἀνθυπολοχαγὸς κ. Ἰω. Μπαστουνόπουλος.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ πρωτοδίκης κ. Ἀλεξ. Φίλων.

— Ἐξεδόθη τὸ δεῦτερον τεῦχος τῆς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ πανεπιστημίου κ. Παύλου Καρολίδου ἐκδιδομένης ἱστορίας τῶν ἀρχαίων Ἀσιατικῶν λαῶν περιέχον: Τὸ ἰδίως Βαβυλωνιακὸν Κράτος— Συγχρονιστικὴ ἱστορία Ἀσσυρίας καὶ Βαβυλωνίας μέχρι τοῦ Θαλγαθρελλασάρις—Οἱ χρόνοι τοῦ Θαλγαθρελλασάρις—Οἱ διάδοχοι τοῦ Θαλγαθρελλασάρις— Ἀπουρνασιρπάλ—Σαλαμανασάρ Β'. Τὸ τεῦχος τοῦτο ἐκ δέκα τυπογραφ. φύλλων μετὰ ὀκτώ εἰκόνων τιμᾶται δρ. 2 1/2 καὶ πωλεῖται παρὰ τῶν ἐκδοτῶν Μπάρτ καὶ Χίρστ βιβλιοπωλῶν ἐν Ἀθήναις.

— Ἐπίσης ἐδημοσιεύθη τὸ φυλλάδιον τῆς 16 Ἰουνίου τοῦ ἐν Ἀθήναις γυναικείου περιοδικοῦ ἁ' Ἀθηναῶ τοῦ ἀοίστου ἐξ ὅλων τῶν Ἑλληνιστῶν ἐκδιδομένων ὁμοειδῶν συγγραμμάτων. Περιέχει εἰκόνας καὶ σχέδια χρησιμώτατα εἰς τὰς κυρίας καὶ οἰκογενείας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς καλὴν τιμὴν σῶμα πλήρες

“ΑΤΑΚΤΑ ΚΟΡΑΗ,,

εἰς ἀρίστην κατάστασιν, ἄδετοι ἔσονται οἱ τόμοι — ἐκτὸς τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ τετάρτου τόμου ὅστις εἶναι δεμεμένος.—

Σημ. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τῆς παρούσης ἐφημερίδος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐν Σύρῳ ἐκδιδομένης ἡμερησίου ὁ «Ἡλιος», εὐρίσκεται πρὸς πώλησιν εἰς μετριοτάτην τιμὴν σῶμα τῆς «**Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος**» ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς (26 Ἰανουαρίου 1833) μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1893.

Τὸ εἰρημένον περιοδικὸν δημοσίευμα συγκείμενον ἐξ ἑκατὸν περίπου τόμων, εἶναι σπανιώτατον, καθ' ὅσον οὐδὲν σῶμα αὐτοῦ ἤδη εὐρίσκεται **διαθέσιμον πρὸς πώλησιν**, εἶναι δὲ πλῆρες καὶ ἀνευ τινος ἐλλείψεως, ἄλλοι μὲν τόμοι αὐτοῦ ἀδετοὶ καὶ ἄλλοι δεδεμένοι.

Οἱ θέλοντες ν' ἀγοράσωσι τὸ ἀναγκασιότατον διὰ πάντα θέλοντα νὰ μελετήσῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ μέχρι σήμερον, δύνανται ν' ἀποταθῶσι πρὸς τὸν κ. **Ἀνδρέαν Κ. Χοῦμν Συντάκτην τοῦ «Ἡλίου»** εἰς Σύρον, ὅστις δίδει πᾶσαν περὶ τῆς τιμῆς τοῦ εἰρημένου βιβλίου πληροφορίαν.

ANNONCE

Dans les bureaux du journal «Helios» de Syra se vend la serie complete de tous les volumes du **Journal Officiel du Royaume de la Grèce**, depuis son commencement (26 Janvier 1833) jusque au 31 Decembre 1893.

De cents volumes de ce journal, trente sont reliés tranches rognées et les autres volumes sont brochés.

Ceux qui desirent acheter cette rare collection peuvent s'adresser à Mr André Choumis Redacteur du journal «Helios» à Syra - Grèce.

ΟΙΝΟΣ ΚΑΙ ΕΛΙΞΙΡΙΟΝ
ΚΟΛΑ ΚΡΙΝΟΥ

Τὰ παρασκευάσματα ταῦτα περιέχουσιν ἐν διαλύσει ἅπαντα τὰ ἐνεργὰ συστατικὰ τοῦ γνωστοῦ εἰς τὴν Εὐρώπην

ΚΑΡΥΟΥ ΤΟΥ ΚΟΛΑ
(NOIX DE KOLA)

Δίδονται δὲ κυρίως κατὰ τῆς νευρασθενείας, ἀναιμίας, παθήσεων τῆς καρδίας καὶ γενικῆς ἀτονίας τοῦ ὀργανισμοῦ.

Δόσις: Συμφώνως τῇ παραγγελίᾳ τοῦ ἱατροῦ καὶ ἀναλόγως ἐκάστου ἀτόμου.

171-173 ὁδὸς Αἰόλου - ΑΘΗΝΑΙ

Ὁ Οἶνος καὶ τὸ Ἐλιξίριον πωλοῦνται εἰς πάντα τὰ γνωστὰ φαρμακεία τῆς Ἑλλάδος.

Εἰδοποιοῦνται οἱ συγγραφεῖς καὶ ἐκδότης βιβλίων ὅτι ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ ταδρομείου ἀποστολῇ πρὸς ἡμᾶς ἐνὸς ἀντιτύπου, θέλομεν ἀγγέλλει τὴν ἔκδοσιν μετὰ συντόμου βιβλιογραφίας.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ γνωστὴ εἰς Παρακοπὴν οἰκία τῆς κ. Καλλιόπης Κομνηνοῦ μὲ τρεῖς κάμαρας, σάλαν, σωλῶτον, κουζίνα καὶ ὕδωρ. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν κ. Ἡλίαν Κομνηνόν.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «ΕΥΡΩΠΗ»
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Σταδίου.

Ἄξιον συστάσεως ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν καὶ μάλιστα διὰ διαμονὴν οἰκογενειῶν.

ΛΟΥΤΡΑ ΚΥΘΝΟΥ

Τὰ Λουτρά Κύθνου ἐνδεικνύονται καὶ εἰσὶ πρόξενα ἀναμφισβητήτου ὠφελείας κατὰ τῶν χρονίων ρευματισμῶν τῶν Ἀρθρῶν, τῆς Ἀρθρίτιδος κατὰ τῶν Νευραλγιῶν καὶ ἄλλων παθήσεων, εἰσὶ δὲ ἐφάρμιλλα τῶν καλλιτέρων Λουτρῶν, ὡς ἀπέδειξεν ἡ χρῆσις αὐτῶν.

Ἐν αὐτοῖς ὑπάρχει μέγα Ξενοδοχεῖον, προσιτὸν εἰς πάντα ἕνεκα τῶν μετριοτάτων αὐτοῦ τιμῶν, τὰ δὲ δωμάτια αὐτοῦ εἰσὶ εὐπρεπισμένα μετὰ πάντων τῶν χρειῶν, ὡς τὰ πρώτης τάξεως Ξενοδοχεῖα, ἐκ τῶν ὁποίων ἔχει τις τὴν θέσιν τῆς θαλάσσης. Τροφὴ ἀρίστη, δυναμένη νὰ τέρψῃ καὶ τὸν πλέον ἰδιότροπον στόμαχον (table d'hôte à la carte).

Τριακὶ **συγκαταβατικώτατα** προσιταὶ εἰς πάντας. Ἐν αὐταῖς παραμένει καὶ ἱατρός.

ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Γ. ΓΕΛΛΑΚΗ

Παραπλεύρως τοῦ νηοῦ τῆς Κοιμήσεως